

Balears no regula el "tot inclòs"

Els experts convocats pel Govern balear han dictaminat que no cal regular per llei el "tot inclòs".

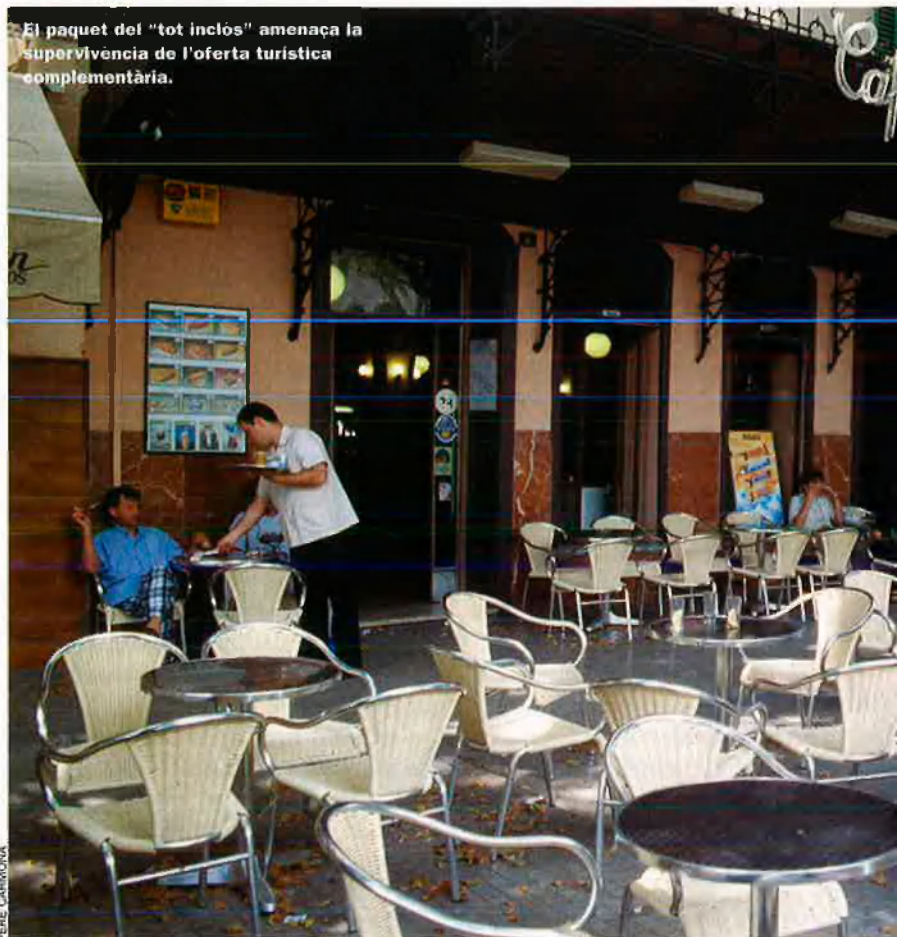
El comitè d'experts creat pel Govern balear per analitzar què es pot fer amb el "tot inclòs" ha dictaminat que no és convenient fer-hi res. Aquest comitè va ser anunciat pel president balear, Jaume Matas, el passat mes de juliol, i constituït a final d'estiu, amb l'objectiu de determinar si calia regular legalment –i en cas afirmatiu, decidir també com fer-ho– aquest sistema de contractació turística que tanta polèmica aixeca a Balears. Així doncs, en la pròxima temporada alta tot continuarà com ara. Tanmateix, també és cert que en les conclusions els experts consideren que un creixement "excessiu" del tot inclòs seria "un error estratègic" de l'hoteleria balear. Però, al capdavant, deixen a les empreses hoteleres –unes 1.700 a tot Balears– qualsevol decisió sobre aquest tema.

El "tot inclòs". Segons aquest sistema de contractació, el turista paga en origen al majorista totes les activitats que farà, els productes que consumirà i els espectacles de què gaudirà a les Illes. És a dir, l'allotjament, dinar i sopar, begudes, diversió..., absolutament tot. En arribar a l'hotel se li dona algun sistema d'identificació –habitualment una polsera electrònica– com a client amb "tot inclòs", amb tots els serveis pagats. Així, la despesa que ha de fer fora del complex hotelier –o bé fora d'establiments adherits si fos el cas– és gairebé inexistent. L'estiu passat –segons les diverses fonts–, entre el 18 i el 23% dels turistes arribats a les Illes elegiren aquest sistema de contractació. Gairebé no cal ni dir que es tracta d'un turisme

barat. Segons les informacions aparegudes en premsa local, en els casos més extrems s'arribà a vendre l'estiu passat per poc més de 20 euros per persona i dia. Ja a les temporades de 2002 i 2003 es detectà un fort augment de la venda dels paquets al nord de Mallorca. Tanmateix, es pensà que seria un fet anecdòtic. De fet, encara a final del 2004, en unes jornades turístiques a Alcúdia (Mallorca), experts i empresaris illencs deien que el "tot inclòs" no podria tenir mai èxit a Balears perquè era una pràctica més pròpia de països subdesenvolupats. L'estiu passat, però, fou l'eclosió. El experts del comitè citat consideren en el seu informe que l'èxit és degut a diversos factors, com ara la crisi econòmica a Alemanya –el país emissor prin-

cipal de turisme cap a les Illes–, l'encariment de l'oferta complementària balear i la competència d'altres indrets –com Turquia, Egipte...– que també ofereixen aquests abonaments, la qual cosa obliga Balears a acceptar-los.

La conseqüència de l'èxit del "tot inclòs" no és difícil d'imaginar. En les zones on més s'ha venut, l'anomenada oferta complementària –és a dir: bars, restaurants, botigues de regals, gelateries, discoteques...– veu baixar incxorablement la recaptació any rere any. La situació és tan greu que l'estiu passat un col·lectiu d'empresaris mallorquins d'aquest sector s'adreçaren al defensor del poble espanyol perquè instàs totes les administracions a intervenir-hi. Ja l'any 2004 la situació mostrava signes perillosos. Aleshores, el problema va adquirir entitat política. Va ser el PSOE, a través del seu especialista en temes turístics, Celestí Alomar –exconseller del ram amb el Pacte de Progrés (1999-2003)–, qui portà el tema al Parlament. Des del Govern, però, el conseller Joan Flaquer acusava els socialistes de voler "demo-

El paquet del "tot inclòs" amenaça la supervivència de l'oferta turística complementària.

PERE CARMONA

nitzar" un sistema que sorgeix del lliure mercat i que, en tot cas, no era negatiu. Tanmateix, la pressió política, sindical i empresarial de l'oferta complementària no cessà. El 2005 arribà al cim, amb la iniciativa abans citada d'acudir al Defensor del Poble i amb una forta ofensiva política del PSOE, que, en coordinació amb la UGT i algunes pimes, organitzà actes als municipis litorals afectats pel "tot inclòs" als quals acudien empresaris i treballadors. Els socialistes feren bandera de la qüestió, alhora que qualificaven el Govern d'"irresponsable" per no fer res per afrontar un fenomen que posava en perill molts llocs de feina. Fou en aquest context que al juliol el president Matas anuncià la creació del comitè d'experts. I els experts han determinat ara que no cal regular el famós sistema de contractació turística. Què passarà enguany? No sabem quin pes tindrà el "tot inclòs", però sí que estem convençuts que serà de nou el protagonista polèmic de la temporada balear.

Miquel Payeras

Confidencial

Xavier Vinader

Els genocides de Ruanda encara voleien

El cos de Juvénal Uwilingiyimana va aparèixer tres dies abans de Nadal, dins un canal de Brussel·les, a prop de casa seva. No tenia senyals exteriors de violència, però, de moment, els investigadors de la policia belga no descarten cap hipòtesi. La inesperada mort d'aquest antic ministre ruandès, acusat d'haver participat en el genocidi del 1994 pel Tribunal Penal Internacional per Ruanda (TPIR), ha encès tots els llums d'alarma de la comunitat ruandesa a l'exili.

Juvénal Uwilingiyimana, exministre de Comerç i Consum de Ruanda, exdirector de l'oficina ruandesa de turisme i dels parcs nacionals, era acusat per genocidi i crims contra la humanitat pel tribunal de l'ONU que ha establert la seva base a Arusha (Tanzània). Segons el fiscal internacional, Juvénal formava part del "cercle d'Alkazu", integrat per una colla d'homes de negocis pròxims al president de la República, l'hutu Juvénal Habyarimana, mort en un atemptat que va precedir les massacres de tutsis de l'any 1994. A final d'agost, Juvénal Uwilingiyimana va mantenir una sèrie de contactes amb els investigadors del TPIR que li van arribar a proposar de declarar-se culpable i col·laborar amb la fiscalia a canvi de retirar algunes de les acusacions que hi havia contra ell. Una estratègia que permet certs acusats de beneficiar-se de penes més lleugeres i d'obtenir protecció per a les seves famílies, generalment bastant nombroses. Al principi tot anava encarrilat, però, de cop, a mig novembre, Juvénal es va retractar i va anunciar als dos investigadors del TPIR, amb qui es trobava d'amagat en un hotel de Lille, que no volia cooperar més. Tres dies després desapareixia de casa seva sense dir adéu a ningú. Quan el van tornar a veure flotava en un canal sense vida.

La seva dona, de moment, refuta la hipòtesi del suïcidi i afirma que el seu marit havia estat amenaçat pels investigadors judicials per arrencar-li falses acusacions contra els dirigents hutus. I Stephen Rapp, el cap d'investigacions del TPIR, que va entrevistar Juvénal diverses vegades, ha dit que aquest estava molt inquiet per les amenaces procedents de persones poderoses integrants de la comunitat ruandesa en l'exili que el qualificaven de traïdor. El tribunal d'Arusha, que veu perillar els seus mètodes d'actuació, ha demanat a la justícia belga d'aclarir els fets. Però els agents belgues només troben silenci i por al seu voltant.

Actualment, el fugitiu més important del genocidi ruandès, l'home que encapçala la llista dels més buscats, és Felicien Kabuga, un home de negocis de setanta anys que, segons l'acte d'acusació, "va comprar els matxets i les forques sabent que serien utilitzades com a armes durant les massacres". El mateix any 1994, Kabuga —que no parla altra cosa que suahili i que té negocis en tres continents— va fugir a Suïssa, on ja hi havia set dels seus tretze fills. Davant de les protestes de les organitzacions de refugiats, les autoritats el van conduir a la frontera, però, abans, li van donar temps de transferir un grapat de milions de dòlars dels seus comptes suïssos a la BNP de París. Kabuga va trobar el següent aixopluc a Nairobi, on el president Daniel Arap Moi li va permetre continuar amb el seu comerç de camions Mercedes una bona temporada. Quan el poder va canviar a Kenya, el potentat ruandès es va escapolar de nou. El seu cap és valorat en 5 milions de dòlars pel Departament d'Estat nord-americà. Però ningú no diu que l'hagi vist passar.

